

Μεγάλη Πέμπτη

/ [Βίοι Αγίων](#)



Σήμερα, Μεγάλη Πέμπτη, η Εκκλησία μας επιτελεί ανάμνηση του ιερού Νιπτήρος, δηλαδή του πλυσίματος των ποδιών των Αποστόλων από τον ίδιο τον Κύριο, του Μυστικού Δείπνου, δηλαδή της παράδοσης του μυστηρίου της Θείας Ευχαριστίας από το Χριστό, της προσευχής του Κυρίου στον κήπο της Γεθσημανής πριν τη σύλληψή Του, και της προδοσίας από τον Ιούδα τον Ισκαριώτη, δηλαδή της παράδοσης του Κυρίου στους Ιουδαίους με φίλημα.

Πλησιάζει η εορτή των αζύμων, που γινόταν ουσιαστικά σε ανάμνηση της εξόδου του λαού από την Αίγυπτο, και οι αρχιερείς και οι γραμματείς ζητούν ευκαιρία να θανατώσουν τον Ιησού, όμως φοβούνται το λαό. Ο Ιούδας ο Ισκαριώτης τους πλησιάζει και διαπραγματεύεται την αντιμισθία της παράδοσης.

Σύμφωνα με την επιθυμία του Διδασκάλου Ιησού Χριστού, ο οποίος τούτο το Πάσχα θέλει να είναι μαζί με τους μαθητές του, αυτοί καλούνται να ετοιμάσουν το κατάλυμα για το δείπνο. Ο Ιησούς προαναγγέλει, κατά τη διάρκεια του Μυστικού Δείπνου ότι ένας από τους μαθητές θα είναι «ο παραδιδούς» Αυτόν.

Σήμερα το πρωί, τελείται Εσπερινός συνδεδεμένος με Θεία Λειτουργία του Μεγάλου Βασιλείου. Στην Προσκομιδή ο Ιερέας ετοιμάζει δύο μερίδες του Χριστού. Μία για την τελούμενη Θεία Λειτουργία και μία δεύτερη, την οποία διατηρεί επί της Αγίας Τραπέζης καθ' όλη τη διάρκεια του έτους, για τις έκτακτες ανάγκες μεταλήψεως των πιστών.

Απόψε, τελείται ο όρθρος της Μεγάλης Παρασκευής, δηλ. η ακολουθία των Παθών του Κυρίου. Μέσα από τους ύμνους και τις δώδεκα ευαγγελικές περικοπές, εκτυλίσσονται όλα όσα συναποτελούν το θείο πάθος: οι εμπτυσμοί, τα ραπίσματα, τα κολαφίσματα, οι ύβρεις, οι γέλωτες, η πορφυρά χλαίνα, ο κάλαμος, ο σπόγγος, το όξος, οι ήλοι, δηλ. τα καρφιά, η λόγχη και προπάντων ο σταυρός και ο θάνατος, τα οποία για εμάς δέχθηκε θεληματικά ο Κύριος.

Κατά τη διάρκεια της εσπερινής ακολουθίας, γίνεται η περιφορά του Εσταυρωμένου και η τοποθέτησή του στο σολέα, δηλ. στον Κυρίως Ναό, για προσκύνηση. Παράλληλα, θυμούνται οι πιστοί την ομολογία του Ληστή, ο οποίος με το «μνήσθητι μου, Κύριε» έβαλε κλειδί κι άνοιξε τον Παράδεισο, σύμφωνα με τη βεβαιότητα των λόγων του Κυρίου επί του Σταυρού, ο οποίος «εκτείνας» τα χέρια του συγχώρεσε τους πάντες.